

Về tình hình mà chúng ta thấy được tại Việt Nam, cho dù có các hứa hẹn suông trống rỗng của chính quyền, còn lâu lắm mới có được một do tôn giáo thực sự.

HỘI VIỄN QUỐC HỘI THỨ Hai, 4 tháng Bảy năm 2011

Dân biểu LUKE SIMPKINS (Khu vực biểu thức Cowan)

Ông Mr SIMPKINS: Tôi xin dùng cơ hội này để bày tỏ sự phẫn nộ chính sách bạo ngược của nhà cầm quyền Việt Nam trong vấn đề nhân quyền và việc đàn áp không lối thoát đối với những nhà hoạt động nhân quyền, các nhân vật đối kháng và những người vì những điều tốt đẹp cho dân chúng. Ngay khi nhận được thông tin về buổi diễn văn này tôi đã lập tức tìm cách có được cơ hội phát biểu và vấn đề nói trên. Tôi tin chắc rằng trong lĩnh vực này tôi luôn là người ủng hộ mạnh mẽ cho một Việt Nam tự do và dân chúng. Tôi xin gửi lời cảm ơn tới những người bạn của tôi trong cộng đồng người Việt tại Tây Úc: Ông Peter Lê, Chủ tịch Công đồng; ông Đặng Nguyễn, Phó Chủ tịch Công đồng; các thành viên Ban Chấp hành Công đồng, cũng như các người bạn trong cộng đồng Việt Tân, Việt Nam Canh Tân Cách mạng Đảng; và trụ trì ngôi chùa Việt Nam tại địa phương, Hòa thượng Thích Phước Nhuận.

Tôi đặc biệt thích tham gia tìm hiểu và vấn đề vì bản thân có các mối liên hệ cá nhân. Tôi nói như vậy vì chính bản thân tôi đã được cùng tham gia buổi cầu nguyện với các thành viên của Hội thánh Chuồng bò vào hôm Chủ Nhật, ngày 9 tháng Giêng vừa rồi, và gặp mặt bản bè cùng thân nhân của bạn và sự được tiếp xúc trong buổi trình bày hôm nay. Tôi đã cùng hát và cầu nguyện với các thành viên hội thánh vào ngày hôm đó. Khi trao đổi với các thành viên hội thánh, chúng tôi nhớ đến năm trong sự những người có tên hôm nay: Mặc sĩ Khôi; truyền đạo Nguyễn Chí Thành; các tín hữu Phạm Văn Thông, Nguyễn Thành Tâm và Phạm Ngọc Hoa. Ngày hôm đó khi tôi tới thăm Hội thánh Chuồng bò đang bận rộn tại Sài Gòn thì những việc này khi đó đang trong tù.

Thực tế là một diễn biến đáng buồn là sau khi bản bị bắt, bạn nhà đấu tranh đã đưa ra tòa xét vào ngày 30 tháng Năm năm 2011. Trên thực tế nó là một sự cáo buộc của nhà cầm quyền Việt Nam cùng với bộ máy tòa án của họ đã cố gắng quy kết cho những nhà đấu tranh tội danh “hoạt động lật đổ chính quyền” khi mà tất cả những gì họ làm là nhằm đưa tới một chính quyền minh bạch hơn, có trách nhiệm hơn, đem lại nhân quyền và hành động như những người yêu nước, cho một đất nước Việt Nam thực sự tự do và được lập. Đó chính là những gì mà bạn nhà

Đu tranh này đã làm khi h ch n con đ ng v n đ ng c xuý dân ch ; tham gia các cu c bi u tình b t b o đ ng đ chu n b và phân phát các tài li u tuyên cáo ch quy n c a Vi t Nam t i các qu n đ o Hoàng Sa và Tr ng Sa; giúp các dân oan khi u ki n v tình tr ng b m t đ t đại; và tham gia vào vi c qu ng bá cho công b ng xã h i m t cách ôn hòa.

M i khi nghĩ v nh ng con ng i d ng c m đã ph i ch u đàn áp này vì m t m c tiêu cao c , tôi luôn nh i bu i sáng hôm đó v i gia đình và bè b n c a h . Tôi s không nêu tên t ng ng i đã tham gia bu i g p m t trong H i thánh ra đây vì tôi bi t nh ng gì tôi t ng nói trong quá kh i t i đây đã b theo dõi b i B Ngo i giao Vi t Nam, và do đó tôi không mu n nh ng ng i mà tôi g p ph i ch u đ ng thêm nh ng r i ro áp ch h n nh ng gì h đang ph i tr i qua. Cho t i hôm nay, không có ngày nào mà tôi không nghĩ đ n căn nhà l p tôn đ c g i là H i thánh Chu ng bò, và nh ng thành viên mà tôi đ c g p. Tôi nghĩ t i s ngoan c ng không h s s t c a h , s can đ m và quy t tâm c a h khi ph i đ i m t v i m t ch đ v n b ng m i cách n úu gi quy n l c thông qua m t b máy an ninh công an to l n v i m t nhân viên trên m i 10 gia đình Vi t Nam.

Không còn nghi ng gì n a, nh ng ng i đã quy t chí trên con đ ng đ u tranh đó đã ph i hy sinh r t nhi u cho lý t ng và ni m tin c a mình. M c s Đ ng Kim Kh i t ng b đu i ra kh i nhà mình, n i đ c dùng làm ch H i thánh g p g và do đó ph i chuy n t i i t i m t cái chu ng bò cũ. Và khi tôi nh i cái chu ng bò l p x p l p tôn và lá c v i các t m nhôm lá cách nhi t làm vách trên các khung g mà ng i v c a ông dùng làm n i ng , trong tâm trí tôi hi n lên các v n n n h n nhi u t i Vi t Nam. Nh ng hình nh đó nh c tôi r ng đ t n c này ch a đ c dân ch và do v y quá nhi u ng i đang còn b ch đ đàn áp. Tôi nh i ch ng đ ng khó khăn đ n v i H i thánh sau khi ph i thay đ i ph ng ti n di chuy n liên t c đ tránh b bám theo. V i tôi đó ch là m t bu i sáng, còn đ i v i nh ng ai còn s ng trong ch đ thì đó là c cu c s ng, và đi u đó làm tôi đau nhói trong tim. Vì th tôi hoàn toàn tán thành các quan đi m đ c đ a ra trong bu i đi u tr n hôm nay r ng nhà c m quy n Vi t Nam đã và đang dùng các b máy pháp lu t đ h p th c hóa nh ng hành vi đàn áp nhân quy n và ngăn ch n ti ng nói đ i l p ôn hòa đ i kháng v i h .

Chúng tôi kh n yêu c u Chính quy n liên bang s đ ng t i đã s c m nh ngo i giao c a mình v i Vi t Nam đ v n đ ng cho nh ng c i ti n c n thi t v nhân quy n và các quy n t do căn b n c a con ng i, căn c theo các đi u kho n trong Công c Qu c t v các Quy n Dân s và Chính tr mà c Úc và Vi t Nam đ u đã ký k t. D p này cũng là th i đi m đúng đ n đ tôi bày t thêm v tình tr ng t do tôn giáo t i Vi t Nam. Qua hai l n thăm Vi t Nam, tôi đã có k t lu n v i b n thân là không có t do tôn giáo t i n c này. N u mu n th ph ng, b n có th làm, nh ng ph i cung c p danh sách các tín h u cho gi i ch c. B n cũng ph i cung c p tên c a nh ng ng i đ n nhà th hay chùa c a mình. Các giáo ch c ph i đ ng ký. N u làm đ y đ các vi c này, đ ng th i ph i b o đ m r ng các bài gi ng c a mình không ch trích chính quy n, và treo c c a nhà n c tr c c ng, thì có th ti p t c hành đ o. Nh ng tôi không cho đó là t do tôn giáo; đó ch là th tôn giáo qu c doanh, và đó là nh ng gì mà chúng ta không th ch p nh p t i n c Úc.

Cũng v v n đ t do tôn giáo i Vi t Nam, trong chuy n đi Vi t Nam h i tháng Giêng v a r i c a tôi, tôi đ c bi t mu n th c hi n hai chuy n vi ng thăm. Tôi mu n t i thăm m t v Linh m c Công giáo t i Hu là Linh m c Lý, và tôi cũng mu n t i thăm Đ i lão Hòa Th ng Thích Qu ng

Đã tại Sài Gòn, hai vị mà trước đây tôi đã từng gặp tại Quốc hội, cùng với nghị viên vùng Fowler.

Linh mục Lý sinh năm 1947 và đã từng thụ án 15 năm tù vì tranh đấu cho tự do ngôn luận và tự do tôn giáo. Ông dùng phương thức đấu tranh bất bạo động và ôn hòa để tranh đấu. Linh mục Lý đã từng quỳ ngửa và hát để tôn vinh những người dân cho và tự do tôn giáo nhiều năm nay. Từ năm 1977, ngài thường xuyên bị sách nhiễu, bắt giữ, đánh đập và bị tù vì những hoạt động của mình.

Ngày 8 tháng Tư năm 2006, một nhóm các nhà đấu kháng đã cùng nhau ký bản Tuyên ngôn vì Tự do Dân chúng cho Việt Nam. Bản tuyên ngôn kêu gọi thế giới đã từng tại Việt Nam và để đó để các biệt tại với tên gọi Khố 8406, tức là ngày tháng để tuyên cáo. Bản tuyên ngôn này kêu gọi dân chúng và Cha Lý là một trong những người sáng lập ra tuyên ngôn. Cũng tháng Chín năm đó, Cha Lý đã tham gia thành lập một tổ chức chính trị mang tên Đảng Thăng tiến Việt Nam. Chỉ vì sự kiên định và quyết tâm đấu tranh cho dân chúng và hội trẻ Khố 8406 của mình, Cha Lý đã bị xử án tám năm tù vào ngày 30 tháng Ba năm 2007. Ông bị bắt giữ trong một cuộc khám xét ngày 19 tháng Hai trước đó của an ninh tại Tòa Giám mục Huân. Cha Lý là một người dũng cảm và đáng kính trọng, một người đã hy sinh rất nhiều cho những điều mà mình tranh đấu. Ông đã phải chịu nhiều năm tháng cuộc đời trong tù. Ông cũng đã phải trải qua nhiều năm tháng bị quỳ nhiễu áp chế thậm chí đánh đập bởi chế độ hà khắc. Sau khi trải qua cuộc một cơn sốt què, ông được ra khỏi tù những nay vẫn bị què thúc tại gia Huân.

Cuộc gặp gỡ của tôi với Cha Lý được tính là vào ngày 7 tháng Giêng năm 2011. Trước đó, ngày 6 tháng Giêng, tại Hà Nội, tôi đã gặp phía Bộ Ngoại giao Việt Nam. Một quan chức cao cấp của Bộ là ông Hoàng Chí Trung đã nói với tôi là nếu có tìm cách gặp Cha Lý tại Huân thì họ không thể đảm bảo an toàn cho tôi, tôi hiểu là có lẽ họ sợ bất hay trước xu hướng tôi muốn làm vậy. Ông Trung cũng nhắc tôi về việc tôi đang hỏi cho một tổ chức mà ông ta gọi là “tổ chức không bí” - đảng Việt Tân. Khi gặp tại Cha Lý, một điều rõ ràng là quan điểm của ông ta là những gì Cha Lý nói hay bất cứ cái khác với việc thành lập các đảng chính trị hay tổ chức đấu kháng nằm ngoài khuôn khổ kiểm soát của chế độ và bị máy đang cầm quyền đưa là những mối đe dọa trước tiên đối với an ninh quốc gia. Trong trường hợp này, để tránh khả năng bị trước xu hướng, tôi đã quyết định đi thẳng tại Sài Gòn để gặp Hòa thượng Thích Quảng Đức vào ngày 8 tháng Giêng. Sau khi được hai tín đồ của Hòa thượng đón lên một chiếc Taxi, chúng tôi đi tới vùng ngoại vi Sài Gòn trong khi bị các nhân viên an ninh đeo bám. Cho dù bị theo, chúng tôi vẫn có thể tới Thanh Minh Thiền Viện những không bị các công an theo dõi phía bên đường để đi đến cửa chùa ngăn chặn. Do đó tôi thấy vui mừng vì chính phủ Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam đã để cuộc gặp xảy ra. Trong cuộc trao đổi, Đức lão Hòa thượng không đồng ý rằng chúng ta có gì thay đổi trong suốt 30 năm qua. Ông nói Việt Nam người ta phải tuân phục đảng Cộng sản và tuân hành theo những gì đảng đó đưa ra. Ông nói tại Việt Nam, cứ 10 gia đình thì có một cán bộ công an hay an ninh, và rằng tuy tình trạng tại Sài Gòn là đã tốt hơn vì an ninh quốc lý hạn các què, tình hình tại các vùng nông thôn còn xấu hơn nữa, tại những nơi đó các lực lượng an ninh có thể đàn áp người dân đưa phản động và kích động hèn, theo dõi và ngăn chặn các cuộc nhóm họp tập. Cuộc sống tại các vùng quê cũng còn rất khó vì nhiều người không được ăn.

Thầy Thích Quảng Đức cũng nói với tôi là Ngài và những người theo Ngài luôn luôn bị bám đuôi bởi các khi đi đâu, do đó Ngài thường ít khi ra khỏi chùa trừ những khi đi thăm khám sức khỏe.

Chính tôi cũng thấy rõ khi tôi nói là có các công an thuộc ngành phật giáo phía dưới di chuyển chùa. Thấy cho biết thân mình chưa bao giờ chính thức bị cáo buộc tội danh, đưa ra tòa xét xử, hay kết án, nhưng bị thông báo mình bị quản thúc tại gia. Ngài nói thêm rằng họ là một cộng đồng không được biết đến với bất cứ điều gì và vì vậy chà đạp nhân quyền để vì Ngài. Khi nói về tình trạng hiện tại ở Việt Nam, Ngài cho biết Công sứ nên cảm ơn quyên vì lợi ích của đất nước mình và sẽ không bao giờ trả thù hay chia sẻ quyên cho bất kỳ ai ở Việt Nam. Ngài nói họ đã bán công cụ gia này cho Trung Quốc và chuyển các lợi ích kinh tế có được rồi chia chác cho nhau - một thì giữ lại cho cộng đồng quyên. Ngài nói đúng là chỉ để Công sứ, nhiều người đã chết, nhưng còn một vài người vẫn vô cùng quan trọng là nên tham nhũng và hối lộ. Tham nhũng hoành hành tại tầng lớp quan chức đưa pháp luật lên tới thẩm quyền để bóp bẹp lãnh đạo.

Về tình hình mà chúng ta thấy được tại Việt Nam, cho dù có các hòa hân suông thì chỉ để cộng đồng quyên, còn lâu mới có được một tôn giáo thực sự. Sự áp chế đang hàng ngày hàng giờ diễn ra trong môi trường văn hóa, tôn giáo tại dân chúng - tình trạng đàn áp người Tin lành Montagnards, đàn áp các thành viên Mennonite, người Hồi giáo kháng Công giáo, và người Hồi giáo kháng Phật giáo. Đàn áp xảy ra mọi nơi mọi chỗ và rất có rất ít cộng đồng. Do đó chúng ta cần phải đứng lên trong ngày hôm nay. Chúng tôi hy vọng Chính phủ (Úc) sẽ nêu vấn đề và tiếp tục áp lực – và áp lực ngày càng mạnh mẽ lên nhà cộng đồng quyên Công hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam thúc đẩy các thay đổi cộng đồng thì về mặt nhân quyền và tự do, thông qua các kênh ngoại giao của chúng ta với quốc gia này.
